

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Historiae scopus. Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODORITI
EPISCOPI CYRI ECCLE-
SIASTICAE HISTORIAE,
LIBRI QVINQVE.
Liber primus.

Historiae scopus.

CAP I.

Vanquam pictores, qui veteres histo-
rias in tabulis & parietibus describunt,
cum intuentium magnopere oble-
ctant oculos, tum rerum praeteritarum
recognitionem ad prolixum temporis
spatium florentem seruant: tamen
scriptores, qui pro tabulis, monimen-
tis librorum, & pro colorum varietate,
orationis flosculis vtuntur, memoriam rerum gestarum
(Siquidem res pictorum artificio descriptas temporis con-
sumit conficitque longinquitas) multo diuturniorem sta-
bilioremque efficiunt. Qua ratione ipse equidem adductus
sum, vt ea quae in ecclesiastica historia desunt, scriptis man-
dare aggrediar. Nam vt gloria rerum praclarissime gesta-
rum, quarum commemoratio multum sit hominibus adiu-
menti alatura, obliuione coteretur, haud sine scelere fieri
posse existimaui. Qua de causa nonnulli, quibus cum mihi
magnus vsus & familiaritas intercedit, saepenumero me ve-
hementer cohortati sunt, vt hunc historiae ecclesiasticae scri-
bendae laborem in manus sumerem. Verum cum difficul-
tatem operis mearum virium imbecillitate metiri incipio,
eius susceptionem non mediocriter equidem pertimesco:
attamen fretus benignitate Dei boni cuiusque largitoris
munifici, rem magis arduam, quam quae mea doctrinae tenui-
tate perfici possit, suscipio. Atque vt Eusebius genere Pa-
laestinus, a sanctorum apostolorum temporibus exorsus, res
in ecclesia inde vsque ad tempora Constantini Imperato-
ris sanctissimi gestas conscripsit: sic ego ex illo ipso tempore,
quo

quo ab eo desitum est scribere, initium historię ducere statuo.

Vnde cœperit Arianorum hæresis. CAP. II.

CVM nefarij illi & impij tyrāni extincti essent, Maxē-
tius videlicet, Maximinus & Licinius, grauis persecu-
tionis procella, quam furie illæ, non aliter atque tur-
bines quidam in ecclesia Dei cōcitauerant, sedatur, & sæua
ventorum violentia cōpressa, stabilis & diuturna Christi
gregi tranquillitas affertur. Nam Constantinus omni ge-
nere laudis florentissimus, qui non ab hominibus, neq; per
hominem, sed cœlitus à Deo more sancti apostoli ad illius
muneris administrationem vocatus erat, huius pacis eccle-
siis author fuit. Siquidem leges conscripsit, quibus & ho-
stias simulachris vetuit immolari, & ædes sacras extruendas
fanciuit. Quinetiam præsides, quorum mentes fides Chri-
stiana imbuerat, gentibus ac prouinciis præfecit, deditque
illis mandatum, vt sacerdotes honore afficerent: illis autē,
qui eosdem contumeliose insectari aggredierentur, exitium
minatus est. Quo quidem tempore, alij ecclesias dirutas de
integro erexere: alij alias ampliores splendidioresque ex-
dificauēre. His rebus hoc loco cōstitutis, nostri animi gau-
dio perfusi & voluptate, aduersariorum autem tristitia &
mœrore confecti fuerunt: quandoquidem simulachrorum
delubra occlusa: in ecclesiis Christianorum dies festi, &
crebri conuentus celebrati. Verū nequam & inuidus dæ-
mon, generis humani pernicies, cum statum ecclesiæ Dei
tam secundo ac prospero flatu ferri cerneret, nullo modo
pati potuit, sed subdola ac pestifera consilia excogitare cœ-
pit, omnesque sedulo peruestigauit modos, quibus eam
tam præclare ab vniuersitatis opifice & moderatore guber-
natam penitus euerteret. Nam cum animaduerneret genti-
lium errorem suis integumentis euolutum, & varias ac mul-
tiplices Dæmonum fraudes perspicuè deprehensas, & crea-
turā à quā plurimis nulla amplius dignatam veneratione,
sed pro illa creatorem laude & præconiis celebratum, id-
circo deinceps non apertè contra Deum ac seruatorem no-
strum bellum ciere, sed cum homines quosdā nomine qui-
dem Christianos, re tamen ipsa ambitionis & inanis gloriæ
seruos

Gal. 1.